

Állásfoglalás az Öpt. módosított, 2023.09.01. napjától hatályos 14. §-ának (6) bekezdése szerinti, elmaradt tagdíj miatt hozamlevonás rendelkezéseinek értelmezéséről

I. TÉNYÁLLÁS

A Kérelmező Beadványában rögzített tényállás szerint az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény (Öpt.) 2023.09.01-től hatályos, módosított 14. § (6) bekezdése alapján amennyiben a pénztár a tárgynegyedévi, tárgyfélévi vagy tárgyévi hozama terhére nem tud elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama terhére érvényesítheti. Az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás során először a tárgyidőszakra vonatkozó hozamlevonás, majd ezt követően a korábbi időszakra vonatkozóan elmaradt hozamlevonások érvényesíthetőek.

II. JOGKÉRDÉS ÉS A KÉRELMEZŐ ÁLLÁSPONTJA

A Kérelmező Beadványában előadott jogkérdés az Öpt. – 2023.09.01-től hatályos – 14. § (6) bekezdésének rendelkezéséhez kapcsolódik.

Az Öpt. 14. § (6) bekezdése szerint „Az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás mértéke nem haladhatja meg a választott levonási gyakoriságnak megfelelő – negyedéves, féléves vagy éves – időszakban (a továbbiakban: tárgyidőszak) keletkezett hozamot, valamint a tárgyév első napján érvényes, a választott levonási gyakoriságnak megfelelő időszakra vonatkozó minimálbér 5 százalékának megfelelő mértékű tagdíj működési és likviditási alapra jutó hányadával megegyező összeget. Amennyiben a tárgynegyedévi, tárgyfélévi vagy tárgyévi hozam nem éri el a pénztár által – a (3) bekezdés alapján – levonható összeg mértékét, a pénztár nem jogosult a különbözetet érvényesíteni a korábbi negyedév, félév, illetve év hozama terhére. Féléves levonási gyakoriság esetén az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás a második, valamint a negyedik negyedéves hozamjövőírásst követően a tag egyéni számláján a tárgyfélévben jóváírt hozam terhére történik. Amennyiben a pénztár a tárgynegyedévi, tárgyfélévi vagy tárgyévi hozama terhére nem tud elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama terhére érvényesítheti. Az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás során először a tárgyidőszakra vonatkozó hozamlevonás, majd ezt követően a korábbi időszakra vonatkozóan elmaradt hozamlevonások érvényesíthetőek.”

A tényállással kapcsolatban a Kérelmező által feltett kérdések:

1. Amennyiben a választott levonási gyakoriságnak megfelelő hozam terhére nem érvényesíthető a hozamlevonás, akkor melyik az az első és utolsó levonási periódus, amit először figyelembe lehet venni?
2. Mikortól alkalmazhatóak az alapszabályba beemelt rendelkezések?
3. Mit jelent, hogy nem tud a pénztár hozamlevonást érvényesíteni?
4. Hogyan kell a számviteli elszámolásokban kezelni az elmaradt hozamlevonást?

1. A Kérelmező álláspontja az 1. jogkérdéssel kapcsolatban:

1.1. Amennyiben a pénztár alapszabálya negyedéves levonási gyakoriságot tartalmaz, akkor abban az esetben, ha nem tud egy adott negyedévben a tárgynegyedévi hozam terhére elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor véleménye szerint már a következő negyedévben alkalmazhatja a 14. § (6) bekezdésében foglaltakat. A következő negyedévben a pénztár először a tárgynegyedévi hozam terhére érvényesíti a hozamterhelést, majd az elmaradt összeggel lehet terhelni a hozamot.

Amennyiben nem nyújt fedezet ennek a negyedévnek hozama, akkor a következő negyedévben a tárgynegyedévi hozam terhére érvényesített hozamterhelés után újabb levonás eszközölhető még további két negyedévig, tehát összesen négy negyedévig. Negyedéves gyakoriság esetén az elmaradt hozamterhelés még nem levont része tovább göngyölíthető maximum egy évig. Ha az elmaradt hozamlevonás negyedéve a 2023. IV. negyedév, akkor a legutolsó negyedév, aminek a terhére még érvényesíteni lehet az elmaradt hozamterhelés összegét a 2024. IV. negyedév.

1.2. Amennyiben a pénztár alapszabálya éves levonási gyakoriságot tartalmaz, akkor abban az esetben, ha nem tud egy adott évben a tárgyévi hozam terhére elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor véleménye szerint a következő évben alkalmazhatja a 14. § (6) bekezdésében foglaltakat. A következő évben a pénztár először a tárgyévi hozam terhére érvényesíti a hozamterhelést, majd az elmaradt összeggel lehet terhelni a hozamot.

A Kérelmező előadta, hogy „[t]ermészetesen mindkét esetben a törvényi maximum összegeket be kell tartani. (tárgydíszakban keletkezett hozam, valamint az egységes tagdíjnak, de maximum a tárgyév első napján érvényes, a választott levonási gyakoriságnak megfelelő időszakra vonatkozó minimálbér 5 százalékának megfelelő mértékű tagdíj működési és likviditási alapra jutó hányadával megegyező összeg). A tagsági viszonyukat időközben megszüntető pénztártagok esetében a pénztárnak nincs lehetősége az elmaradt hozamlevonás érvényesítésére.”

2. A Kérelmező álláspontja a 2. jogkérdéssel kapcsolatban:

Amennyiben 2023-ban az új rendelkezések beemelésre kerülnek az alapszabályba, akkor a 2024. évi hozamterhelések esetén alkalmazhatóak az új szabályok. Ha 2023-ban a pénztár a IV. negyedévi vagy a 2023. évi hozama terhére nem tud elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást a 2024. évi hozamok terhére érvényesítheti.

3. A Kérelmező álláspontja a 3. jogkérdéssel kapcsolatban:

A Kérelmező álláspontja szerint az, hogy „nem tud a pénztár hozamlevonást érvényesíteni” azt jelenti, hogy részben vagy teljes egészében nem sikerül az elmaradt tagdíj miatti hozamterhelés érvényesítése. Ha a tárgydíszaki hozam negatív, vagy pozitív, de nem elegendő az összege a jogszabály szerinti hozamterhelés összegének érvényesítésére.

4. A Kérelmező álláspontja a 4. jogkérdéssel kapcsolatban:

Az elmaradt hozamlevonás összegéről analitikus nyilvántartást kell vezetni. A könyvekben csak a ténylegesen levont összeget lehet szerepeltetni. Nincs lehetőség időbeli elhatárolással működési és likviditási bevételt elszámolni.

III. AZ MNB ÁLLÁSPONTJA

III.1. AZ MNB TÁJÉKOZTATÁSÁNAK KERETEI

Az MNB honlapján megtalálható tájékoztatóval¹ (**Tájékoztató**) összhangban, állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. Az MNB célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse az állásfoglalást kérő személy részére annak érdekében, hogy ezen állásfoglalást kérő személy az MNB – nem kötelező erejű – állásfoglalása ismeretében kialakíthassa saját jogi álláspontját. Ennek megfelelően az MNB kizárólag konkrét jogkérdésben foglal állást, nincs hatásköre egyéb szabályzatok, szerződések, termékek, üzleti megoldások, folyamatok jogi megfelelőségének előzetes, általános vizsgálatára és jogi állásfoglalás keretén belül egyedi üzleti konstrukciók vagy szerződések jóváhagyására.

Az MNB állásfoglalása orientáló jellegű iránymutatás, mely egy esetleges jogvita esetén a bíróságot semmilyen formában nem köti. Ezért az állásfoglalás kiadása nem mentesíti az adott állásfoglalást kérő személyt saját jogi álláspontja kialakításának szükségessége és az ezért fennálló felelősség alól. Bármely tevékenység, üzleti döntés, jogügylet, üzleti modell stb. megkezdésének, elhatározásának, végrehajtásának az MNB állásfoglalásától való függővé tétele kizárólag az állásfoglalást kérő személy felelőssége. Az állásfoglalás tartalmából vagy kiadásának időtartamából eredő következményekért az MNB-t felelősség nem terheli.

III.2. AZ MNB ÁLLÁSFOGLALÁSA

A Beadványban feltett jogkérdésekre vonatkozóan az MNB álláspontja a következő:

1. Amennyiben a választott (negyedéves vagy éves) levonási gyakoriságnak megfelelő hozam terhére nem érvényesíthető a hozamlevonás, akkor melyik az az első és utolsó levonási periódus, amit először figyelembe lehet venni?

---

¹ <https://www.mnb.hu/felugyelet/szabalyozas/allasfoglalasok/allasfoglalas-keressel-kapcsolatos-eljarasok-es-elvek>

1.1. Az Öpt. 14. § (6) bekezdésének negyedik mondata szerint, amennyiben a pénztár a tárgynegyedévi, tárgyfélévi vagy tárgyévi hozama terhére nem tud elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama terhére érvényesítheti.

Az MNB álláspontja szerint az Öpt. 14. § (6) bekezdésében a naptári év január 1-jétől december 31-ig tartó időszakot jelent, az „egy” szó pedig arra utal, hogy a feltétel bekövetkezése esetén az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonásra – a tárgyidőszakkal érintett naptári évben még hátralévő időszak hozama mellett – egyetlen ilyen időszak hozama áll a pénztár rendelkezésére. Így amennyiben a pénztár alapszabálya az elmaradt tagdíj miatt negyedéves levonási gyakoriságot ír elő, és a pénztár az adott negyedévben nem tud hozamlevonást érvényesíteni, akkor az elmaradt hozamlevonást legfeljebb a tárgyidőszakot követő időponttól kezdődő „tört” naptári év mellett csak az azt követő egyetlen naptári év hozama terhére érvényesítheti. Amennyiben pedig a pénztár alapszabálya az elmaradt tagdíj miatt éves levonási gyakoriságot ír elő és a pénztár az adott évben nem tud hozamlevonást érvényesíteni, akkor az elmaradt hozamlevonást szintén legfeljebb az azt követő naptári év hozama terhére érvényesítheti.

Ennek alapján például, ha az elmaradt hozamlevonás negyedéve (tárgyidőszak) 2023. IV. negyedév, akkor a pénztár a tárgyidőszakot követő naptári év, vagyis a 2024. évi hozam terhére érvényesítheti a hozamlevonást. Ha a pénztár 2024. év bármely negyedéve, így például 2024. II. negyedéve (tárgyidőszak) tekintetében nem tud hozamlevonást érvényesíteni, akkor csak a tárgyidőszakkal érintett év (2024 III. és IV. negyedéve) és az azt követő naptári év, vagyis a 2025. évi hozam terhére érvényesítheti az elmaradt hozamterhelést. Éves levonási gyakoriság esetében, ha az elmaradt hozamlevonás éve (tárgyidőszak) 2023. év, akkor a pénztár csak a tárgyidőszakot követő naptári év, vagyis a 2024. évi hozam terhére érvényesítheti a hozamlevonást. Mindezek alapján, ha a pénztár az adott (a tárgyidőszakkal érintett) naptári évben a tárgyidőszakot követően fennmaradt időszak hozama, és a követő naptári év hozama terhére sem tudja érvényesíteni a hozamlevonást, akkor ez az igényérvényesítési lehetősége megszűnik.

Az MNB álláspontja szerint a fent kiemelt jogszabályi fordulatot egységesen szükséges értelmezni valamennyi levonási gyakoriság esetén, vagyis minden esetben a tárgynegyedévet/tárgyfélévet/tárgyévet – mint tárgyidőszakot – követő nappal kezdődő és a következő naptári év végével záródó időszak hozama terhére érvényesítheti a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást.

A fent részletezetteket alátámasztja a gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvény (továbbiakban: **Törvénymódosítás**), amely 6. §-a 2023. szeptember 1. napjától kezdődő hatállyal módosította az Öpt. 14. § (6) bekezdését. Az ahhoz fűzött indokolás harmadik mondata szerint „Az elmaradt hozamlevonás legfeljebb az időszakot követő egy naptári évben érvényesíthetőek és csak abban az esetben, ha a pénztár az adott időszakban egyáltalán nem tud hozamlevonást érvényesíteni.” Az indokolás egyértelműen arra utal, hogy a naptári év nem időtartamot (nem 365 napot vagy 12 hónapot), hanem január 1-jétől december 31-ig tartó időszakot jelent.

1.2. A fent kifejtettekre tekintettel az MNB egyetért a Kérelmező álláspontjával, amely szerint negyedéves levonási gyakoriságot előíró alapszabályi rendelkezés esetén, ha a pénztár a tárgynegyedévi hozam terhére nem tud hozamlevonást érvényesíteni, akkor minden esetben legkorábban már a következő negyedévben alkalmazhatja a 14. § (6) bekezdésében foglaltakat. Ugyanakkor az MNB álláspontja szerint az elmaradt – negyedéves – hozamterhelés nem egy évig, hanem a tárgyidőszakkal érintett naptári évet követő naptári év végéig érvényesíthető, így az igényérvényesítésre nyitva álló időszak – a Kérelmező álláspontjától eltérően – akár egy évnél is hosszabb lehet.

Az Öpt. 14. § (6) bekezdésének negyedik mondatának fenti 1.1. pontban kiemelt „legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama” fordulata nem azt jelenti, hogy a pénztár az elmaradt hozamlevonással érintett tárgyidőszakot követően legkésőbb egy évig jogosult elmaradt hozamterhelést érvényesíteni. A „legfeljebb” terminus egy (a tárgyidőszakot követő naptól a tárgyidőszakkal érintett naptári évet követő naptári év végéig terjedő) időszak végét jelölő kifejezés, mely szerint a pénztár kizárólag a jogszabályban meghatározott időszakban érvényesítheti az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást. A „tárgyidőszak” terminus egyaránt vonatkozhat tárgynegyedévre, tárgyfélévre vagy tárgyévre, amelyet megerősít az Öpt. 14. § (6) bekezdésének első mondata, amely szerint „[a]z elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás mértéke nem haladhatja meg a választott levonási gyakoriságnak megfelelő – negyedéves, féléves vagy éves – időszakban (a továbbiakban: tárgyidőszak) keletkezett hozamot [...]”. Erre figyelemmel a „tárgyidőszakot követő naptári év” fordulat csak akként értelmezhető, mint az elmaradt hozamlevonással érintett negyedévnek az évét, az érintett félévnek az évét vagy az érintett évet követő naptári év.

1.3. Abban az esetben, ha a pénztártag tagsági jogviszonya az elmaradt hozamlevonással érintett tárgyidőszakot követő naptári évet megelőzően szűnik meg, úgy a pénztár a taggal szemben történő elszámolás során jogosult az elmaradt hozamlevonást az Öpt. 14. § (6) bekezdésének alkalmazásával érvényesíteni, tekintettel arra, hogy annak jogszabályi feltételei – így az utólagos hozamlevonás érvényesítésének időtartama is – maradéktalanul megvalósulnak.

A fentieket összegezve az MNB álláspontja, hogy a pénztár az adott negyedévben, félévben vagy évben – mint tárgyidőszakban – elmaradt tagdíj miatt hozamlevonást egyaránt a tárgyidőszakot követő naptól a tárgyidőszakkal érintett naptári évben, valamint az azt követő naptári évben, ennek az időszaknak a hozama terhére érvényesítheti valamennyi jogszabályi feltétel együttes fennállása esetén.

2. Mikortól alkalmazhatóak az alapszabályba beemelt rendelkezések?

Az Öpt. 18. § (1) bekezdés h) pontja szerint az alapszabálynak tartalmaznia kell a tagdíjfizetés elmulasztásának joghatásait és az eljárás rendjét.

A fenti jogszabályi előírás alapján — figyelemmel arra is, hogy az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás nem kötelezettség, hanem jogosultság — amennyiben a pénztár élni kíván az elmaradt tagdíj miatti tárgyidőszakot követő hozam terhére történő hozamlevonás lehetőségével, akkor a pénztárnak a módosult jogszabályi rendelkezésekkel összhangban módosítania kell az alapszabályát.

Az MNB álláspontja szerint az új rendelkezéseknek megfelelő eljárásrendet (jogkövetkezményeket) tartalmazó alapszabály hatályba lépését követően esedékessé² vált, de meg nem fizetett tagdíj nyomán előálló tagdíjnyemfizetési kezdőidőponttal érintett tagok esetében lehet alkalmazni, feltéve, ha az alapszabály hatályba léptetése 2023. augusztus 31-e utáni időpontra esik.

Az MNB elvárja továbbá, hogy ha a tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása esetén alkalmazandó eljárások a pénztártag teljesítésre történő felszólítását is előírják, akkor a tagok megfelelő tájékoztatása érdekében a felszólításban is rögzítésre kerüljenek az új rendelkezésekkel és az alapszabállyal összhangban álló, a mulasztáshoz kapcsolódó lehetséges jogkövetkezmények.

3. Mit jelent, hogy nem tud a pénztár hozamlevonást érvényesíteni?

3.1. Az Öpt. 14. § (6) bekezdésének negyedik mondata szerint, amennyiben a pénztár a tárgynegyedévi, tárgyfélévi vagy tárgyévi hozama terhére nem tud elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíteni, akkor a pénztár az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama terhére érvényesítheti.

Az MNB álláspontja szerint a fent kiemelt jogszabályi fordulat azt jelenti, hogy a pénztár negatív hozam miatt az adott időszakban egyáltalán nem tud hozamlevonást érvényesíteni.

Ezt alátámasztja a Törvénymódosítás 6. §-hoz fűzött indokolás első három mondata, amely szerint *„Negatív hozam esetén a nem fizető tagok felé nem érvényesíthető az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás. Ez esetben a jövőben a pénztárak az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást érvényesíthetik a későbbi hozamok terhére, az akkor esedékes levonások mellett is, így biztosított a nem fizető tagok részvétele a működési költségekben. Az elmaradt hozamlevonás legfeljebb az időszakot követő egy naptári évben érvényesíthetőek és csak abban az esetben, ha a pénztár az adott időszakban egyáltalán nem tud hozamlevonást érvényesíteni.”*

Az indokolásban is kifejezett jogalkotói szándék értelmében egyedül negatív hozam esetén állapítható meg, hogy a pénztár nem tud hozamlevonást érvényesíteni.

3.2. A fentiekből következően a hivatkozott jogszabályi rendelkezés nem vonatkozik arra a – Kérelmező által megjelölt – esetre, amikor a hozam pozitív, de annak összege nem elegendő a jogszabály szerinti hozamterhelés teljes összegének érvényesítésére, mivel a pénztár – az Öpt. 14. § (3) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel – abban az esetben is jogosult hozamlevonást érvényesíteni, amennyiben a tárgyidőszaki hozam nem éri el a pénztár által levonható, a jogszabályban meghatározott összeg mértékét, amely azt jelenti, hogy a pénztár, bár alacsonyabb

² Az Öpt. 14. § (3) bekezdése alapján a pénztárnak az alapszabályban meg kell jelölnie a tagdíj esedékességének időpontját.

összegeben, de hozamlevonást érvényesít(het). Az Öpt. 14. § (3) bekezdése szerint a tagdíjfizetés elmulasztásának kezdő időpontjától a pénztár – figyelemmel a (4)–(9) bekezdésben foglaltakra – jogosult a tag egyéni számlájának befektetéséből származó hozamát a mindenkor pénztári egységes tagdíjnak a működési és likviditási alapra jutó hányadának megfelelő összeggel, de legfeljebb a hozam összegével csökkenteni, és azt a működési, illetve likviditási alap javára jóváírni (a továbbiakban: elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás).

Összegezve a fentieket, az MNB álláspontja szerint a pénztár – valamennyi jogszabályi feltétel fennállása esetén – kizárólag negatív hozam esetén jogosult az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonást a későbbi hozamok terhére érvényesíteni, vagyis, ha az adott tárgyidőszakban egyáltalán nem tud hozamlevonást érvényesíteni a nem fizető taggal szemben.

4. Hogyan kell a számviteli elszámolásokban kezelni az elmaradt hozamlevonást?

Az MNB egyetért a Kérelmező álláspontjával, arra vonatkozóan, hogy nincs lehetőség az időbeli elhatárolás elszámolására.

Az önkéntes nyugdíjpénztárak beszámolóképzési és könyvvezetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 223/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet (Öszr.) 21. § (1) bekezdése szerint aktív időbeli elhatárolásként – elkülönítetten – kell a mérlegben kimutatni az üzleti év mérlegének fordulónapja előtt felmerült, elszámolt olyan összegeket, amelyek költségként vagy ráfordításként csak a mérleg fordulónapját követő időszakra számolhatók el, valamint az olyan járó bevételeket, amelyek csak a mérleg fordulónapja után esedékesek, de a mérleggel lezárt időszakra számolandók el.

Az Öszr. 21. § (4) bekezdés szerint bevételek aktív időbeli elhatárolásként kell kimutatni a mérlegfordulónapja után esedékes, a mérlegfordulónapjáig időarányosan járó és szerződés szerint teljesített értékesítéshez, illetve szolgáltatásnyújtáshoz kapcsolódó bevételek összegét.

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Számv.tv.) 15. § (8) bekezdése alapján nem lehet eredményt kimutatni akkor, ha az árbevétel, a bevétel pénzügyi realizálása bizonytalan. A tárgyévi eredmény meghatározása során az értékvesztés elszámolásával, a céltartalék képzésével kell figyelembe venni az előrelátható kockázatot és feltételezhető veszteséget akkor is, ha az az üzleti év mérlegének fordulónapja és a mérlegképzési időpontja között vált ismertté. Az értékcsökkenéseket, az értékvesztéseket és a céltartalékokat el kell számolni, függetlenül attól, hogy az üzleti év eredménye nyereség vagy veszteség (az óvatosság elve).

A pénztáraknak könyvvezetésük során a Számv.tv.-ben megfogalmazott számviteli alapelveket is érvényesíteniük kell. Az óvatosság elve alapján pedig nem lehet eredményt elszámolni abban az esetben, ha a bevétel pénzügyi realizálása bizonytalan. Az Öpt. 14. § (6) bekezdése szerint az elmaradt tagdíj miatti hozamlevonás legfeljebb a tárgyidőszakot követő egy naptári év hozama terhére érvényesíthető. Azaz előfordulhat olyan eset, hogy a jogszabály által rögzített időszakon belül nincs lehetőség a hozamlevonás érvényesítésére. Emiatt a bizonytalansági tényező miatt nem tekinthető biztos bevételnek, ezért az óvatosság elve alapján az MNB álláspontja szerint nem is lehet elhatárolást elszámolni.

A jogszabály nem írja elő analitikus nyilvántartás vezetésének a kötelezettségét, amelyre tekintettel a pénztár bármilyen nyilvántartást kialakíthat, amelyből nyomon követhető az elmaradt hozamlevonás összege.

***

Felhívom szíves figyelmét arra, hogy az MNB véleményét kizárólag a Kérelmező által rendelkezésre bocsátott információk alapján alakította ki, és az abban foglalt egyedi jogértelmezés csak a Kérelmező által a Beadványban előadott tényállásra vonatkozik. Az MNB véleménye nem tekinthető kötelező erejű állásfoglalásnak, a benne foglaltaknak más hatóságra, illetve a bíróságra nézve nincs kötelező tartalma. A jelen állásfoglalás kizárólag a Kérelmező tájékoztatása céljából készült, a benne foglaltak egyéb célok érdekében, továbbá harmadik személyekkel szemben nem használhatóak fel, illetve jogvita eldöntésére nem alkalmazhatóak.

Budapest, 2023. december 15.